

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa W. S.
przeciwko Powiatowi S. - Powiatowemu Zarządowi Dróg
w S. i Skarbowi Państwa - Ministrowi Środowiska
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Powiatu S. Powiatowego
Zarządu Dróg w S. – I. Towarzystwa Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej [x] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3. przyznaje adw. M.Z. od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w (...)) kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł, podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c., to jest potrzebę wykładni przepisów prawa wywołujących rozbieżności w orzecznictwie i oczywistą zasadność skargi.

Uzasadnienie przesłanki pierwszej nie wskazuje stanowczo, które przepisy budzą poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie. Wywodu skarżącego nie mogą zastąpić obszerne cytaty obejmujące orzeczenia Sądu Najwyższego i sądów powszechnych. To skarżący powinien przedstawić na czym te rozbieżności polegają i jaki był ich wpływ na rozstrzygnięcie. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej próżno szukać klarownego wywodu w tej materii. Brak też podstaw do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Twierdzenia takiego nie zastąpi nadzwyczaj obszerny cytat z monografii B.W. Sposób uzasadnienia wniosku skłania do konkluzji o braku przekonujących argumentów o istnieniu przesłanek wskazanych przez skarżącego.

Ubocznie podkreślić należy, że oparcie skargi kasacyjnej na zarzucie naruszenia art. 233 k.p.c. nie jest dopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Powyższe prowadziło do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. z uwagi na trudną sytuację życiową skarżącego.

O wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi skarżącego orzeczono na podstawie § 8 pkt 6 i § 16 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz.1801).

db